

Janáčkova 1003, 563 01 Lanškroun

DŮCHODNÍČEK

ČASOPIS SOCIÁLNÍCH SLUŽEB LANŠKROUN

3. ČÍSLO

BŘEZEN 2011

Úvodníček

Milí čtenáři Důchodníčku,

po dlouhé a vydatné zimě tu máme březen. Měsíc, který už jen svým názvem slibuje teplejší rána, konec sněhovým vánicím, rukavicím a kulichům. Jak ale opravdu bude letošní březen vypadat, se musíme všichni nechat překvapit. Máme za sebou nejkratší ze všech měsíců v roce – únor. Přinesl velkou společenskou akci, kterou jste si snad užili stejně jako my, zaměstnanci a budete na ni rádi vzpomínat. O této události a mnoha jiných bude tento Důchodníček.

Pokud jste zvědaví, kolik kilometrů jste za uplynulý měsíc ujeli na rotopedech v zeleném patře, jistě vás potěší číslo 75. Díky Vám, sportovcům, jsme se tedy tento měsíc v našem cyklistickém putování dostali až do Dvora Králové nad Labem a navštívíme zdejší Zoologickou zahradu.

Tyto články a mnohé další Vám přináším v měsíci březnu. Užijte si ve zdraví a pohodě první jarní měsíc a v dubnu se těším na shledanou.

Váš Důchodníček

Důležité informace z Domova

V březnu proběhne výběr plateb za ubytování, stravu a služby pro klienty Domova pro seniory, kterým přijde důchod z ČSSZ hromadným seznamem **v úterý 15. března 2011, kdy si klienti od 12:30 do 13:30** hodin mohou přijít do pokladny pro zůstatky z důchodu.

Klientům, kteří ze zdravotních důvodů nemohou přijít, donese zůstatek z důchodu paní pokladní s doprovodem pracovnice sociálního úseku dopoledne v úterý 15. března do jejich pokoje.

Výběr plateb za služby klientů Pečovatelské služby na B. Martinů 980 proběhne 10. března 2011.

V březnu oslaví své narozeniny:

Bergmannová Hana

Čechová Marie

Klementová Květoslava

Kovářová Jarmila

Mareš Josef

Šubrtová Alenka

Všem oslavencům přejeme vše nejlepší, hodně zdraví, štěstí a
životního optimismu.

Co se dělo v únoru?

Výtvarná dílna

Druhého února se konala výtvarná dílna, kde se tentokrát vyráběla přáníčka. Ta se hodí k mnoha příležitostem. Například pokud někdo z rodiny či známých slaví narozeniny, svátek apod. Přání svou výrobní technikou také skvěle procvičila jemnou motoriku všech zúčastněných.

Odpoledne s psími kamarády

Již potřetí se do našeho Domova přiřítla psí smečka. Ve středu 9. ledna nás navštívily lanškrounské dobrovolnice se svými psími kamarády. Pět fen a jeden pejsek, takové bylo tentokrát složení zvířecí návštěvy. A že to byla skutečně temperamentní návštěva! Klienti si mohli pejsky pohladit, pomazlit na klíně a nabídnout jim nějaký pamlsek. A aby to nebylo úplně zadarmo, ukázali nám pejsci, co je jejich paničky naučily. A bylo se opravdu na co dívat. Už teď se těšíme na další návštěvu a za tuhle děvčatům moc děkujeme.

Velký zimní kloboukový ples

V čase, kdy si člověk jen při pouhém přechodu náměstí vyslechl několik hloučků dam, řešících své plesové garderoby a pány, kteří lamentovali nad tím, že je ta „jejich“ zase umluvila do nějakého plesání, a bylo tedy více než jasné, že plesová sezóna je v plném proudu, jsme se i my v Domově pro seniory rozhodli, že si nenecháme ujít příležitost k zábavě a uspořádali jsme vlastní ples. Ples nesl název „Velký zimní kloboukový“ a vyplnilo se nakonec vše, co název sliboval. Velký byl už jen svými přípravami, které trvaly více než měsíc. Velká byla také tombola, ve které bylo letos přes 250 cen, které sváděly každého návštěvníka k pokoušení štěstí a nákupu lístků. Nebudu přehánět, když řeknu, že si každý svou výhru odnesl. A tak to má být. Velké byly i některé klobouky klientů a zaměstnanců, ale o tom až později.

Zimní byl ples jen částečně. Sníh, který by dokresloval celkovou atmosféru, bohužel do druhé poloviny února nevydržel, ale zima, ta byla v den konání plesu, tedy 22. února, skutečně třeskutá. Zmírnit se jí snažila naše kulturní vložka v podobě studentek Středního odborného učiliště z Lanškrouna, které nám pod vedením svých učitelek v rámci praktické výuky oborů Kadeřnice a Kosmetička, předvedly módní přehlídku letních šatů, plesových a společenských šatů a tzv. proměnu, kdy dívky běžně oblečené a upravené svým kadeřnickým a kosmetickým umem proměnily v dámy, které by na každém plese zazářily. A to měly na proměnu jen několik málo minut.

Ke každému správnému plesu patří i předtančení, které má návštěvníky navnadit a inspirovat. O profesionální taneční úvod se nám postaral sladěný pár sourozenců Vystrčilových. Naše pozvání přijal místostarosta Roman Krejčí, a aby tematicky zapadl, vzal si i on klobouk. Čímž se dostáváme k poslednímu a nejdůležitějšímu slůvku v názvu plesu. Klobouk byl dříve doplňkem, který zdobil každou dámu a jehož smeknutí bylo u mužů skoro neodmyslitelným gestem. Dnes už se na klobouky bohužel zapomíná a vrací se jen nárazově jako doplňky některých módních trendů. Leckterá dáma z řad našich klientek ale svůj stylový klobouk v

šatníku stále má a proto jsme se rozhodli pro toto téma. A mělo úspěch. Klobouků se nám sešlo opravdu mnoho v různých stylech, barvách, materiálech, od decentních letních kloboučků, až po obří sombrera. Na klobouky a čepice nezapomněli ani pánové v čele s panem ředitelem, který provedl dámy po parketu ve vkusném cylindru. K tanci a poslechu nám hrála osvědčená skupina Menhir.

Rádi bychom touto cestou chtěli poděkovat všem, kteří nás podpořili v této akci, všem zúčastněným studentkám a jejich učitelkám, tanečníkům, kapele a v neposlední řadě také sponzorům, kteří věnovali dary do naší tomboly, ať již šlo o firmy či zaměstnance a klienty Domova s jejich rodinami. Bez Vás by náš ples nebyl tak úspěšný a nepřinesl by tolik radosti klientům.

Seznam sponzorů, kteří věnovali dary do tomboly Velkého zimního kloboukového plesu

Město Lanškroun
Artik drogerie – Petr Turek, Lanškroun
PROBIT Elektro – Ing. Petr Skopal, Česká Třebová
Quanto Lanškroun
Kadeřnictví sedmikráska – Jitka Langrová, Lanškroun
TETA drogerie – Lenka Strnadová, Lanškroun
Hostinec u Fildy – Radovan Filip, Žichlínek
Polar – Kostelec nad Černými lesy
Matušák Agrion, s. r. o., Kunčina
Stanislava Skulová, Lanškroun
Lékárna Regena – pí Formánková, Lanškroun
Pekárna NOPEK Lanškroun
Mlékárna Miltra – Městečko Trnávka
SMACK food service – Tomáš Dimo, Vysoké Mýto
Alimpex Praha
Exver Food Staré Ždánice
Ing. Pelc – Litomyšl
Biogena Svitavy
Jiří Chládek – Ovoce, zelenina, Lanškroun
Nugát Šumperk – pan Mazák
Jatka Lanškroun
AG Foods – Velká Bíteš
Pekařství Sázava
STEPS, Lanškroun
Jaroslav Skalický
Zaměstnanci a klienti Domova pro seniory

POMŮCKA: ARLON, SEAL, HIV.	JMÉNO HERCE SHARIFA	SMÉREM K NIŽŠÍ HODNOTĚ	STRÁVIT ČAS SKÁKÁNÍM	HEYER- DAHLÖV CLUN	BARVIVO NA VEJCE	VÝZVA K TICHU	PRÁVO- SLAVNÝ OBRAZ SVATÝCH	KEMPY	 VLHKO PATŘÍČÍ RAULOVÍ	PŘED- LOŽKA	LESNÍ KOLOVÝ TRAKTOR (zkratka)	HLESNUTÍ	MENŠÍ CHRAMOVÁ BUDOVA	ČASTÝM UZIVÁNÍM ZEVSÉD- NĚLÁ	ASI	TNOUTI
POPROSIT ZA ODPUS- TĚNÍ																
1. DÍL TAJENKY																
POBÍDKA				LIDSKÝ JEDINEC NÁZEV KNIHY						STÁVAT SE TEPLÝM						
VYRŮSTAT					SEKNOUT NEBOŤ (knížně)					PUK	MOŘSKÉ RYBY PODPIS ANONYMA					
	VOLÁNÍ O POMOC	ZN. KANCEL. POTŘEB 2. DÍL TAJENKY				BELGICKÉ MĚSTO ŘÍČNÍ RYBA					LATINSKY „A“ VELKORY- SY CLOVEK				3. DÍL TAJENKY	ITALSKÝ VÍTR
JMENINY							ANGLICKÝ „MLADÝ“ POVRCH ATLET DRAH									
SKUBÁNÍM ZBAVIT PERI								VYSOKÁ ŠKOLA (zkr.) SOLMIZ. SLABIKA			ROZTROU- ŠENÁ SKLEROZA ZAVĚR			SETINA HEKTARU SPRÁVNÍ JEDNOTKA		
BRITSKÝ ZPĚVÁK					PLEMENO BUNKR					ZÁPORNÁ ELEKTRODA BÝTI SCHOPEN						
	INICIÁLY HERCE TRISKY HON			SMĚS KOŘENÍ PROSTĚJOV- SKÁ SPZ					MODŘINA POD OKEM VIRUS (AIDS)							SJEDNOC. ARABSKÉ EMIRÁTY (zkratka)
ZNAČKA LANTHANU			ČÁST RUKY DOMÁCKÉ JMÉNO OLIVERA					STŘEDO- AMER. STÁT LYŽAŘSKÝ ODDÍL (zkr.)								
POUTA						JMÉNO HEREČKY BENDOVÉ									PĚNA (slovensky)	
TELEFO- NOVAT						ZACÁTEČ- NIK									SVĚTADÍL	

Nové tváře v našem Domově

Rádi bychom mezi námi přivítali nové obyvatele, kteří se do našeho Domova přistěhovali v průběhu měsíce února.

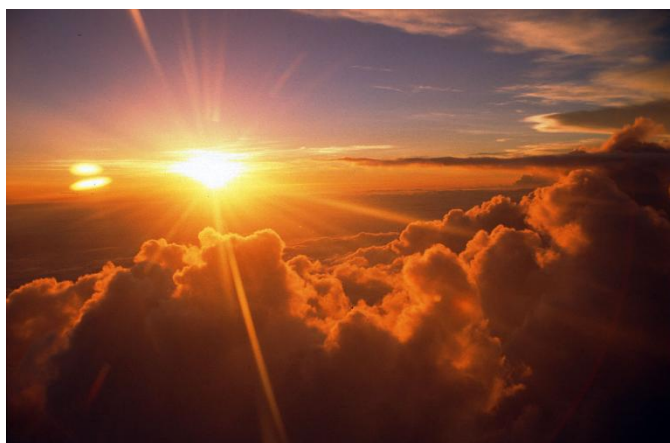
4. února 2011

Brix Bohuslav

11. února 2011

Krátká Marie

Vítejte mezi námi!

Opustili nás

Věnujme vzpomínku té, která nás opustila.

31. ledna 2011

Jemeljanovová Jindřiška

Nechť odpočívá v pokoji.

Na kolech po republice

S velkým potěšením tento měsíc hlásím, kolik jste za právě uplynulý krátký únor stihli najet kilometrů. Zdá se, že snaha hubnout do plavek dorazila i k nám do Domova. A je to skvělé. V měsíci únoru jste na rotopedech ujeli nádherných 75 km. Z Rychnova nad Kněžnou jsme se tedy na mapě jako mávnutím kouzelného proutku přesunuli do města, ve kterém si kráčí tučňáci vedle žiraf, lvi se prochází pár desítek metrů od ledních medvědů...O jaké město jde? Mnozí z Vás už jistě tuší. Tentokrát spolu navštívíme Dvůr Králové nad Labem.

Dvůr Králové nad Labem

Když se řekne Dvůr Králové nad Labem, většina Čechů si vybaví Zoologickou zahradu. Není se čemu divit. Ročně jí projde zhruba půl milionu návštěvníků. Během naší cyklistické výpravy bude právě Zoologická zahrada naším hlavním cílem.

ZOO Dvůr Králové má více než 60letou historii. Během této doby se změnila z původního malého zookoutku v jednu z největších zoologických zahrad v Česku a jednoho z nejvýznamnějších chovatelů afrických zvířat ve světě.

Královédvorská zoologická zahrada vznikla na území původního soukromého parku s kopií renesančního zámku v blízkosti Vídně, kterou nechal v roce 1905 postavit továrník Richard Neumann. Po znárodnění textilního průmyslu v roce 1945 vzniklo ve vile městské Vlastivědné

muzeum, jehož součástí se postupně staly klece s evropskými zvířaty – základ budoucí zoo.

Zoologická zahrada byla oficiálně otevřena pro veřejnost dne 9. května 1946 na ploše pouhých 6,5 ha. Prvním správcem zoo a zároveň kustodem muzea byl v letech 1946–1953 Josef Fabián. Především v prvních desetiletích byly jednotlivé klece a výběhy stavěny svépomocí. Mezi nejvýznamnější patří adaptace původního palmového skleníku na Tropický pavilon s opicemi, ptáky a prvním královédvorským lvem nazývaným Rámus.

K významnému rozvoji zahrady došlo za Františka Císařovského (ředitelem 1956–1965). I když řada akcí byla stále prováděna svépomocí,

vznikly první moderní velké pavilony (terárium, výběh ledních medvědů, pavilony šelem, pavilon proslona aj.). Celková plocha zoo se zvětšila na 28 ha a kolekce zvířat byla rozšířena o řadu vzácných a exotických druhů. Zároveň vzrůstala i návštěvnost, která dosáhla téměř 250 tisíc osob ročně a výrazně

se zvýšilo postavení ZOO Dvůr Králové mezi ostatními československými zahradami.

V současné době dosahuje královédvorská zoo pod vedením ředitelky RNDr. Dany Holečkové výjimečných světových úspěchů v chovu nosorožců, žiraf, zeber, buvolů a řady druhů antilop. Počtem držených zvířat je největší zoo u nás a je jednou z nejznámějších i nejslavnějších českých zoologických zahrad.

Zároveň je největším chovatelem afrických zvířat v Evropě a patří mezi nejkrásnější zoo Evropy i světa. Jako jediná v Česku nabízí v létě Africké safari, v němž návštěvníci projíždějí ve speciálně upravených safaribusech mezi volně

vypuštěnými zvířaty – kopytníky a ptáky. Od roku 2003 jezdí po safari dvouposchod'ové autobusy.

(zdroj: www.zoodvurkralove.cz)

Povídkový koutek Jardy Skalického

Starým mládencem na půl úvazku aneb Slaměný vdovec sportuje (část druhá)

Ono jarní pondělí, jsem si přivstal a pomohl manželce zabalit. Neměla toho moc, na ženskou (na týdenní pobyt si brala jen dva kufry), takže se mi s jejími zavazadly manipulovalo vcelku snadno. Pes, který věděl, která uhodila, se rozhodl, že svou paničku půjde vyprovodit stůj co stůj. Štěkal tak pronikavě, že vzbudil nejméně polovinu domu. Takže jsme ho raději vzali s sebou. U vlaku to už bylo snadné. Umístil jsem oba kufry do kupé a pak převzal od manželky vodítko. Chlupáč chtěl očividně se svojí paničkou. Ztropil přímo na peróně takovou scénu, až se lidé ohlíželi, jestli toho psa nemydlím řemenem. Faktem zůstává, že jsem k tomu neměl daleko.

S úderem šesté hodiny se vlak s trhnutím rozjel a já, s běsnícím Barykem u nohou, stál na nástupišti a mával manželce, která stála v otevřeném okně a cosi na mne volala. Rachot vlaku však její slova přehlušil. Během několika chvil byla souprava pryč a já táhl vzpouzejícího se psa zpět k autu.

Začal jsem přemýšlet strategicky. Baryk mé výtvary nepozře ani náhodou, takže jsem se cestou k domovu stavil v nedalekém Zverexu, kde zakoupení velkého pytle granulí byla záležitost několika minut. Dorazil jsem k bytu.

Tam mne čekalo zjištění, že kocour není k nalezení. Vůbec mne to nepřekvapilo. Ostatně tuláka na domácí podušku nepředěláte. Takže jsem situaci vyřešil následovně. Otevřel jsem dvě kočičí konzervy a vysypal je do misek. Ty jsem zanechal spolu s miskou plnou vody na balkóně. A v duchu jsem si umínil, že se sem ještě během týdne vrátím.

Zabezpečil jsem byt a skočil do auta. Pes zatím usnul na zadním sedadle, takže jsem měl cestou docela klid. Za necelých dvacet minut jsem vystupoval u cíle.

Naše chata je umístěna na jižním svahu, který se strmě zvedá nad malou vesnicí. Člověku se tu otevírá pohled na zalesněné údolí, na jehož dně se krčí domky vypadající jako hračky. Tohle místo je balzámem na duši.

Auta po nedaleké silničce jezdí jen sporadicky. Voní tu les, který se rozkládá jen pár desítek metrů od plotu. Také Barykovi se tu líbí, neboť k chatě náleží rozlehlá zahrada, takže má spoustu místa. Já z toho až zas takovou radost nemám, je to ten typ psa, který trpí hrabací mánií. Pust'te ho na libovolnou travnatou plochu a během pár vteřin vám tam vybuduje cosi, co připomíná místo po leteckém náletu - oranici posetou krátery. Z toho důvodu jsem mu postavil velkou voliéru,

kde má možnost se vyřádit a neudělat škodu.. Jen musím přijít na to, jak mu zabránit v útěcích. Už několikrát se dokázal podhrabat pod plotem a udělat mi ze záhonů paseku, prevít jeden.

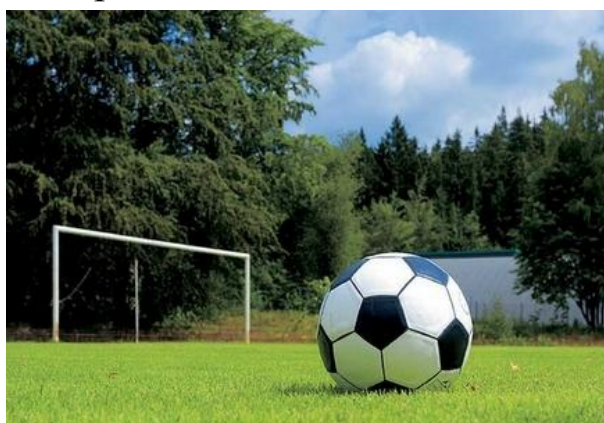
Sotva jsem dorazil, zavřel jsem psa do voliéry, uklidil auto garáže, která je součástí chaty a vyrazil dolů do vesnice. V místní samoobsluze jsem udělal nejzákladnější nákup. Nakoupil jsem několik konzerv s hotovým jídlem, pár špekáčků, salám a další nezbytnosti. Pak jsem hbitě vyrazil zpět. Doma jsem si ohřál lečo, nasypal Barykovi granule a nalil mu vodu. Takto zaopatřen jsem se slastně natáhl na starý gauč, neboť druhý den mne čekala cesta do zaměstnání a po návratu z něho ještě otročina při opravách chaty.

Víte, to co ztrácím na kuchařské šikovnosti, to mi více než vrchovatou měrou vynahradil osud darem šikovnosti manuální. Většina prací mi prostě sedne. Těžko se zapomíná na dobu, když člověk vyrůstá v horské vísce, kde je pořád co na práci, sotva budete tak nešikovní, jako někteří měšťáci. I když, když nemá člověk den, taky dokáže zkazit, na co sáhne. Až mnohem později jsme se na krátký čas tří let přestěhovali do města. Naši to udělali hlavně kvůli mně, když mi chtěli dát co nejlepší podmínky pro studium. Sotva jsem dosáhl plnoletosti, spakovali se mí rodiče, nechali mi městský byteček k užívání a odjeli zpět na svou usedlost, kterou zatím opečovával můj strýc Tom, jinak bydlící jen o pár domků vedle.

Chlapi z vesnice již druhý den zpozorovali, že se nacházím na chatě a tak netrvalo dlouho a přichvátli se podívat, co tam tropím. Právě jsem natíral dveře, když zadrnčel zvonek. Baryk se přidal a zuřivým štekotem potvrzoval, že k nám kdosi jde. Lítal po voliére jako smyslů zbavený a chystal se k tomu, že se podhrabe a vyzkouší pevnost kaťat návštěvníků. Nemá nezvané hosty v lásce, ani co by se za psí chlup dalo schovat. Okřikl jsem ho a pro jistotu jsem jej šel přivázat na řetěz. Tuhle pohanu mi, myslím, dlouho nezapomene a já jeho odvetu také ne. Z pomsty mi rozcupoval pravý kovbojský stetson, který jinak s oblibou nosím. Strhl mi jej z hlavy v nestřeženém okamžiku, když jsem se shýbal pro řetěz. Příchozí zatím způsobně čekali za vraty. Tentokrát nepřišli, aby mne vytáhli na partičku mariáše. I když mám karty rád, jsem ještě horší hráč, než kuchař. To bude tím, že mám takovou kliku v lásce.

Pokud mám v nějaké hře úspěch tak to jsou šipky. Mířit umím jako sám Vilém Tell. Místní šipkaři mne pravidelně proklínají, protože můj příchod značí, že zřejmě padne další z místních rekordů. A to se nijak nekasám. Alespoň mám nějaký způsob, jak si zahojit šrámy na duši za ty prohry v mariáši.

Zdejší usedlíci jsou, stejně jako moji sousedé chataři, velmi ochotní lidé. Rádi podají pomocnou ruku a člověk mnohdy zalituje, že takové sousedské vztahy se ve městech příliš neudržují. Pokud je potřeba, je možné se na ně vždycky spolehnout. Nikdy vás neodmítnou, když potřebujete pomoci a naopak vy se nerozpakujete oplatit dobro dobrem. Ale nemyslete si, že tyto vztahy jsou založené jen na takových základech. Naše přátelství sahá mnohem dál.

Abychom si dokázali, že my, ženáci ještě neobrůstáme mechem a sádlem, utvořili jsme takový fotbalový tým, který se čas od času schází na místním hřišti, a dáme si poctivý fotbalový mač.

A je to venku. Návštěvníci byli členové našeho manšaftu a přišli mi připomenout, že se v sobotu hraje tradiční zápas svobodní versus ženatí. No a já jako brankář prý musím letos hájit svatyni. Náš tradiční gólman nemůže. Dostal za úkol hlídat ratolesti a z toho se nevyvlíká, to si ta jeho pojistila.

(konec druhé části)

Domácí lékař

Tentokrát se v rubrice Domácí lékař podíváme na magické účinky medu. Ať už jste nachlazení nebo vás trápí kožní problémy, babské rady vás nasměrují k tomuto přírodnímu léku. Možná Vás ale překvapí některé informace, které si můžete přečíst právě zde.

Víte že...

- ☐ **Med** je pro svou biologickou hodnotu důležitou složkou potravy nejen dětí, ale i dospělých.
- ☐ Med by se neměl **nikdy zahřívat** nad 45 °C, ztratí tak cenné látky. Pozor tedy při slazení teplého čaje nebo mléka medem!
- ☐ **Med má rád** sucho, chladno a temno. Nádobu pečlivě uzavřete, aby obsah nepřijal vlhkost a pachy.
- ☐ **Zbytky medu** lákají včely a ty by se mohly nakazit chorobami, proto sklenice dobře vymyjte, dřív než je prázdné vyhodíte do popelnice.
- ☐ **Zkrystalizovaný med** není na závadu. Stačí nádobu s medem ponořit do teplé (ne horké) lázně, med opět získá svou původní konzistenci.
- ☐ **Recept na dlouhověkost:**
Nerozčiluj se, pij mléko s medem, pěstuj divadlo, gymnastiku a dožiješ se klidného vysokého věku – recept na dlouhověkost známý 2.400 let

Vaše tvorba

Vážení přátelé,

já Vám všem přeji dobrý den. Je krásný den a naše sociální pracovnice nás vždy něčím překvapí. Najednou se v naší budově objeví dobrovolnice a s nimi pět psů, od nejmenšího do největšího. Obyvatelé našeho domova byli velice potěšeni, neboť každý z nás měl doma nějaké zvíře. A ti psi, jako by to tušili, byli tak milí, když obcházel babičky a dědečky a přijímali pohlázení i piškotky. I do klína skočili, různé cviky nám předvedli a udělali nám radost. Při loučení všichni děkovali a volali: „Přijďte zas!“. Přitom jsem si vzpomněla na našeho Lesánka. Náš soused byl nimrod a měl loveckého psa a náš pes k němu chodil a hrál si s ním. Jednou šel soused na čekanou až k Hoštejnu. Všichni nimrodi se sešli a čekali, až se první jelen objeví. Tu najednou něco zašustilo v houští a sousedův pes Alánek a náš pes se připlazili celí šťastní k sousedovi, že ho našli. Soused musel vzít psy a jít s nimi domů.

Ráno mi přišel domlouvát, ať si psa přivážu a stěžoval si, co mu psi provedli. Říkal mi taky, ať si dám pozor, co můj pes neumí, to ho ten jeho naučí a budu mít potíže. Netrvalo to dlouho a jeden pán se stěhoval do Moravské Třebové. Také choval králíky a mě prosil, jestli by je mohl nechat nějaký čas u mě, než se zabydlí. Jednou jsem jela autobusem do

Lanškrouna do divadla, a když jsem přijela v noci domů, čekalo mne veliké překvapení. Lesánek mě nečekal jako vždy u branky, ale u schodku na verandu a tam leželo všech 5 králíků od toho pána, narovnáno v řadě a Lesánek celý šťastný

seděl u nich, oči mu svítily jako dvě malé baterky a čekal, že ho pochválím a pohladím.

Co jsem tenkrát udělala, to už nevím. Další soused si pozval kamaráda, aby mu pomohl zabít pár králíků na klobásy. Když je zabili, položili je na desku, aby krev odkapala a šli si něco najít. Než se vrátili, králíci byli pryč. Soused si vzpomněl na našeho Lesánka a přišel s křikem, kde je ten náš pes. Tak jsme ho hledali a on ležel klidně v záhonku, kde jsem čerstvě nasadila česnek a cibulku. Pes jak nás uviděl, začal se plazit pryč. V tom záhonku měl zahrabaných pět králíků. On uměl i jiné věci: chytat potkany, koupal se s husami v potoce, uměl i potěšit, měl rád děti. Jednou se mě ztratil a týden jsme ho neviděli. Když jsem ho šla nahlásit na výbor do rozhlasu, tak šel průvod dětí, které tábořily v lese, a já jsem nevěřila svým očím. Náš Lesánek šel s dětmi do JZD na oběd. Abych ho dostala domů, musela jsem napéct koláče a pozvat všechny děti s Lesánkem, jenže dopadlo to špatně. Dostal do páteře artrózu (byl to jezevčík), a i když jsme ho léčili, nic nepomohlo. Museli jsme ho nechat utratit, aby netrpěl. Tak se nedivte, že mi teď chybí pes.

Zdraví všechny Anežka

Vážení přátelé,

já Vás všechny zdravím. Bydlím v Domově důchodců klidně, bez starostí a tak mám čas na vzpomínky, jak jsme prožili mladá léta a jaká byla tenkrát móda. Já si vzpomínám, že když jsem chodila do školy, již jsem měla klobouček s třesněmi. Každou neděli jsme šli do kostela a klobouk musel být na hlavě. Když jsem měla první tmavomodrý kostýmek, na klopě kytičku, na hlavě šedý klobouček, šedou kabelku, v ruce rukavice, no ten krásný pocit stojí za to. A to se nosilo i po válce, když jsem se dostala do pohraničí.

Každé velikonoce, když na vzkříšení muselo být něco nového, alespoň ten klobouk. A pak to nějak skončilo. Začaly se nosit čepice s kšilem a tak různě. Ještě ve městě nosily starší dámy kloboučky. A právě tuto dobu chtěly naše sociální pracovnice připomenout. Vymyslely kloboukový ples. A to jste neviděli, jak se to ujalo! V každé domácnosti se najde nějaký ten klobouk. Babičky zapojily celou rodinu a vyplatilo se to. Mohli jsme se přesvědčit. Babičky se předvedly, každá měla na hlavě roztomilý klobouček. Jen je to mrzelo, že nebyl vyhlášen nejhezčí klobouk. Ale bylo tam zase něco jiného: překvapení!

Paní učitelka Eliška Hrochová předvedla se svými žačkami módní přehlídku. Mohli jsme tak vidět modely této doby. K vodě, k moři, do společnosti. Všechno to bylo pro mladá a hezká děvčata. Paní učitelka to velice hezky uváděla, opravdu jako v televizi. Také nás pozvala do jejich salónu krásy, kde nám udělají krásné nejen obličej, ale i nohy, které to nejvíce potřebují. Já myslím, že to myslela paní učitelka dobře. Máme tu hodně babiček, které by si tam mohly zajít a nechat se trochu upravit. A pro některé si myslím, by byly lepší ty nohy. Nakonec jsme si řekli, že to bylo krásné. Přišel i taneční pár: ta hbitost a krása pohybu!

Naše doba je pryč, ale máme krásnou mládež. Stálo to za to. Za všechno Vám moc děkujeme a přejeme mnoho úspěchu ve Vaší práci a krásné léto. A těm, kdo nám zajistili krásné odpoledne, tombolu a hudbu také děkujeme a těšíme se na další nápady.

Zdraví Anežka

Vzpomínka na Vánoce v Domově

Vážení přátelé,

já Vás všechny mile zdravím. Mám před sebou Důchodníček a porovnávám ho s Důchodníčkem, jak začal vycházet. Je v tom velký rozdíl. Začíná úvodním listem, pokaždé něco nového z Domova. Úvodníček hezky vyjeví z každého měsíce, co přináší: radost, různé nálady i smutek. I oznámení narozenin je okrášleno květinami a jmény našich klientů, na které si třeba nevzpomene ani rodina. Škoda, že tam někdo nechce být napsaný. Důležitá je také rubrika „Opustili nás“. Každý se zastaví u nástěnky, kde je vystavené parte a řekne si: „až tu budu vystavená také já...“ a v duchu věnuje tichou vzpomínku tomu zemřelému. Symbolicky je tam nakreslená růže. A jak se říká, život musí jít dál, přijdou noví senioři, rozeběhnou se po budově jako motýli. Pamatovalo se i na dušičky, kdo nemohl na hřbitov, mohl si zapálit svíčku v altánu. Dobrý nápad, altánek se může využít v každé době, i krmítko je tam pro ptáčky. Kavárnička přijala jako hosta našeho kuchaře Martina, který nás opustil, ale nezapomněl a při návštěvě nám promítanými fotografiemi přiblížil pobyt v cizině, kde hledal své štěstí. Také k nám přišel pan Martin Košťál, aby se nám ukázal v nové lesnické uniformě. Je z něho hezký myslivec. Přejeme mu, aby si užil svého lesa ve zdraví a aby na nás nezapomněl.

Nikdy na nás nezapomenou klienti z Anenské Studánky, aby nám přiblížili svými písněmi a scénkami čas Vánoc. Také z našich škol přišly nám děti zazpívat vánoční písně a popřát hezké Vánoce. Velmi mě těší, že jim naši kuchaři vždy něco upečou. To je pro ně něco jiného, než doma. Já jim za to velmi děkuji. I pan Skalický, náš dobrovolník vždy za námi přijde v každém počasí ze Žichlínska, aby nám každý pátek přehrával písně našeho mládí. A v sobotu nám zase promítá filmy pro pamětníky nebo pohádky. My ho obdivujeme, je mladý, mohl by i lyžovat nebo se věnovat zábavě. Proto jsme mu velice vděční, když přijde za námi.

Letos byla v Domově změna. Štědrý den byl jiný než loni. Začal již 22. prosince, aby se mohli zúčastnit všichni. Tak pan ředitel se sociálními pracovníci připravili kulturní místnost s vánoční výzdobou i s kulturní vložkou, o kterou se postaral pozvaný host, evangelický kněz Tomeš se svou rodinou. Ke krásnému prostředí, prostřeným stolům s vánoční výzdobou a květinami již není co dodat. Ani kuchaři nezůstali pozadu a zajistili dobrou večeři. Nakonec se nezapomnělo na rozkrajování jablek, abychom byli zdraví, ani na kousky chleba, abychom neměli hlad. Všem, kdo se na tom všem podílel, patří velký dík. Nezapomněli ani na půlnoční mši svatou,

kterou vysílali ze Staré Bělé z Ostravy. I lanškrounský katolický farář Zbyšek navštívil o svátcích své ovečky.

A přijde na řadu Silvestr, to je již všechno jiné, po dobré večeři si každý zajde na pokoj na televizi a čeká, až přijde 24. hodina, aby si mohl připít na zdraví a popřát si s přáteli Nový rok.

Při tom všem vánočním shonu jsme nezapomněli na opuštěné psy, kteří prožívají svátky v útulcích, kde mají teplo a vše, co potřebují. Ale nemají možnost se proběhnout po zahradě a hrát si s dětmi. Aby se jim to alespoň trochu zlepšilo, aby Štědrý večer byl krásný, poslal náš domov do psiho útulku v Třešňovci granule. Aby ale neměli jen granule, přidalo se z Jatek Lanškroun trochu masa. Již jsem o tom psala, že mi v Domově chybí pes. Ono se říká, že pes nemá duši, ale má cit. To jsem poznala, když je člověk sám a je mu smutno, tak na něj přijde taková tíseň. Slzy se vám derou do očí, aniž to zpozorujete. A najednou si toho všimne váš pes. Začne se k vám tulit, hlavičku vám strká do klína a dívá se na vás těma svýma očima, jako by říkal, že nejste sami, že on je s vámi.

Zdraví Anežka

KONTAKTY

DOMOV PRO SENIORY (TEL. 465 503 ...)

- *MIMO DOMOV SE VŽDY VOLÁ PŘES 9, UVNITŘ DOMOVA SE VOLÍ JEN LINKA (NAPŘ. SESTERNA 020).*

Ředitel: Ing. Milan Minář

linka: 001

e-mail: reditel@soslla.cz

Vrchní sestra: Anna Tručková

linka: 002

e-mail: vrchni.sestra@soslla.cz

Sociální pracovnice: Marcela Knápková, DiS.

linka: 006

e-mail: soc.pracovnik@soslla.cz

Instruktor sociální péče: Jana Hrabčuková, DiS.

linka: 007

e-mail: isp1@soslla.cz

Vedoucí technického úseku: Marta Šifrová

linka: 005

e-mail: vtu@soslla.cz

Pokladní: Pavla Antesová

linka: 003

e-mail: pokladni@soslla.cz

Úřední hodiny pokladny:

Út: 9:00 – 12:00 hod.

St: 12:30 – 14:30 hod.

Čt: 9:00 – 12:00 hod. (nebo dle tel. dohody)

Kantýna/recepce: linka: 015

Prádelna: linka: 011

Sesterna: linka: 020

Pečovatelská služba – sociální pracovníce:

Jana Hrabčuková, DiS.

linka: 029 e-mail: isp1@soslla.cz

Pečovatelská služba – pečovatelky

linka: 030

DŮLEŽITÁ TELEFONNÍ ČÍSLA

Policie ČR	158
Městská policie	156
Záchranná služba	155
Hasiči	150
Jednotné číslo tísňového volání	112
Život 90 senior telefon	800 157 157
Elpida – zlatá linka seniorů	800 200 007
Bílý kruh bezpečí	257 371 110

